

DE ZEVENDE DAG: DE ZONDAG

De zevende dag is door God ingesteld om te rusten en om na zes dagen hard werken te kunnen zeggen: het was goed. De zevende dag, bij ons de zondag, is ook een dag om God te danken. Eens kenden we de 'zondagsplicht', een dag om naar de kerk te gaan en om uitdrukking te geven aan onze relatie met God. Te veel heeft hierbij de nadruk gelegen op het woord plicht. Maar is het wel een plicht? Als we God zien als oneindig en als onze schepper en onszelf zien als eindig en maagsel van Zijn handen, hoe kunnen we Hem dan voldoende danken? Hoe vaak moeten we aan God denken om 'genoeg' aan Hem te denken? Elke dag, elk uur, elke minuut? De regel van de zondagsplicht beschermt onze menselijke eindigheid tegen de oneindigheid van God. Het geeft namelijk een grens aan: één keer per week is voldoende. We hoeven dus niet op maandag, niet op dinsdag, niet op woensdag, niet op donderdag, niet op vrijdag, niet op zaterdag naar de kerk. Tegelijk geeft het de mogelijkheid om méér te doen als we dat willen, bijvoorbeeld bij speciale gelegenheden of zo maar. Op deze manier kunnen we onze liefde voor God kenbaar maken. Nu praten we niet meer over een zondagsplicht, maar zien we het als onze eigen verantwoordelijkheid om onze relatie tot God vorm te geven. Maar elke relatie veronderstelt wel een minimumniveau anders is er geen relatie meer.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 28, 26 september 2009